

Někdy  
mají v některých zemích  
večerní trhy –  
přineste to tam.  
Fotbalové zápasy –  
vezměte to tam.  
O dovolených  
jezdí lidé na pikniky  
a tak dále...  
nebo se vydejte na nějaký  
koncert nebo něco,  
přivezte tam jídlo,  
přivezte tam vaše  
uvažené jídlo.  
Nemusíte toho brát hodně.  
Například, uvidíte  
kolik tam má být lidí  
a možná si spočítáte,  
popřemýšlíte, budete  
meditovat nad tím, kolik  
jich bude jíst vaše jídlo.  
A udělejte toho jen tolik.  
Ne tak, že jen 10 lidí  
se přijde dívat  
na fotbal do vaší ulice  
a vy přinesete 50 porcí.  
Když jich tedy přinesete  
10 a prodáte jich jen 5,  
dobrá,  
zbylých 5 si vezmete domů  
a společně to sníte, ne?  
Stejně musíte vařit pro sebe.  
Pokud jste sami,  
dobrá, dejte si to do lednice  
a ohřívejte si to,  
za dva dny je to pryč.  
Stejně pro sebe musíte vařit.  
Místo toho abyste šli  
do restaurace  
a vždy se ptali po  
vegetariánském jídle,  
což oni nevědí, co je,  
nebo ho nemají,  
nebo ho uvaří a smíchají  
s vajíčky,  
nebo z vašeho talíře bude  
cítit ryba,  
bude to něco nečistého,  
vy udělejte práci.  
Uvařte a nabídněte to lidem.

Všichni chtějí mít  
restauraci doma,  
kapesní restauraci,  
mini, což znamená,  
že chtějí vydělat nějaké  
peníze do kapsy.  
A každý den vyděláte trochu  
nebo každý víkend  
vyděláte trochu.  
A pak budete mít  
dostatek peněz,  
abyste šli pomáhat lidem, ne?  
Kdybych nebyla zaměstnána  
vámi, šla bych a prodávala  
smradlavé tofu, ne?  
Vydělala bych peníze, ne?  
Nebo bych si otevřela malé  
kafe, pronajala bych si  
obchod na rohu, ne?  
Kavárnu,  
sušenky a sladkosti,  
pekla bych je v noci  
a prodávala ve dne s kávou.  
Nemusí to být velká káva.  
Koláčky,  
domácí koláčky umí každý.  
Nebo vdolky, ne?  
Ano, veganské.  
Jen upéct několik plechů  
večer, když máte čas.  
Dříve jste byli zvyklí sedět  
a číst noviny a to všechno,  
teď je číst nebudete  
a upečete to.  
Zabere to velice málo času.  
A pak je budete prodávat  
ve své kavárně  
nebo na ulici, kdekoli.  
Ale většinou si lidé rádi  
kupují obědy v krabici, ne?  
Na těch koncertech venku,  
je-li to tam dovoleno.  
Pokud ne, dohodněte se  
s nějakou společností  
a dodávejte jim každý den  
krabice  
pro jejich zaměstnance.  
Přemýšlejte o tom, co udělat.  
Přemýšlejte o tom.  
Každá situace je jiná,

vždy ale můžete něco dělat.  
Když to prodáváte,  
dávejte k tomu letáky SOS.  
Levně je vytiskněte  
nebo něco,  
kupte levný papír  
a vytiskněte je.  
Zatímco jste tady,  
v tomto světě,  
setkáváte se s utrpením,  
setkáváte se  
s bolestí a trápením  
a pak roste váš soucit  
a tak získáváte více zásluh,  
víte?  
Protože je vám těch  
lidí líto a pak  
se snažíte něco udělat,  
abyste je utěšili  
a tak získáváte zásluhy  
a tak se vaše  
duchovní praxe urychluje.  
V Nebi nemáte co dělat.  
Nemůžete ani péct buchty  
i kdybyste chtěli.  
Nemůžete připravovat  
ani veganské krabice s jídlem  
i kdybyste chtěli.  
Nikdo to tam nepotřebuje.  
Ne, ne, ne.  
Jen v tomto fyzickém světě  
to lidé stále potřebují.  
Tak získáváme zásluhy.  
Nesed'te tam jen  
a nemodlete se jen k Nebi  
o pomoc,  
ale pomozte lidem,  
přineste Nebe na Zem,  
udělejte to pro lidi pohodlné,  
aby se mohli obrátit.  
Oni někdy nevědí jak.  
Někdy nevědí,  
kde věci kupovat,  
když jim to ale nabídnete  
a nebude to drahé,  
pak si to koupí a pak si  
pomyslí, „není to špatné.“  
Zítřka mi přineste  
něco dalšího a dalšího  
a pak, „ukážte mi

jak to dělat.“  
Je to snadné.  
Udělejte to jednoduché  
a dostupné.  
Vyděláte si nějaké peníze,  
ale nebude to tak drahé  
jako v restauraci,  
víte, lidé si to  
tedy rádi koupí.  
Objednají si to  
k nim domů  
nebo do kanceláře.  
Potřebujete jen  
několik dolarů  
na autobus.  
Dobrá máte nějaké otázky?  
Můžeme říct Mistryni  
nějaké dobré zprávy  
o otevření  
vegetariánské restaurace.  
Ano?  
V Johannesburgu.  
V Johannesburgu?  
Bravo, bravo, velmi dobře.  
Děkuji Vám.  
Bravo. Velmi dobře. Kdo?  
Vy jste majitel?  
Nebo s někým dalším?  
Já jsem to financoval.  
Vy jste to financoval.  
To je dobré, to je dobré.  
Velice dobré.  
Bravo, máme další novou...  
také vegetariánskou  
v Mongolsku,  
to víte, že?  
Ano.  
Ano, to je moc dobré.  
Dobré zprávy.  
Pak dosáhneme  
brzy opičího efektu.  
Budeme-li mít hodně  
vegetariánských restaurací,  
pak jich přijde mnohem  
více, kritické množství,  
opičí efekt,  
co dělá jedna opice  
budou dělat ostatní.  
A my jsme také opice,  
jistým způsobem.

Darwin řekl,  
že pocházíme z opice, ne?  
Nemůžeme-li to dokázat  
jinak, pak  
mu musíme prozatím věřit.  
Dobrá, vypadá to, jako  
bychom byli také opice,  
protože někdy napodobujeme  
ostatní, napodobujeme,  
otrocky napodobujeme.  
Ano, stále.  
Chceme-li se tedy vymanit  
z opičího modelu,  
pak se musíme chovat  
jinak než opice.  
Nesmíme si tedy  
dělat starosti o sebe,  
musíme  
si dělat starosti o druhé.  
Opice si ale také  
dělají starosti o druhé.  
Milují své děti,  
své rodiny, jsou skutečně,  
...některé opice,  
zemře-li jim dítě,  
chová ho,  
stále ho chová.  
A někdy je to nakažlivé  
a ta matka zemře také.  
Oni ale to dítě neodhodí.  
Je mnoho příběhů,  
museli bychom je všechny  
sepsat, protože  
s opicemi nežijeme.  
Kdybychom s nimi žili,  
věděli bychom to.  
Já mám, například,  
mé psy, musím s nimi žít,  
abych poznala jejich  
malé triky a chování.  
Jako například,  
když se v noci pohnu,  
psi se pohnou a když  
se uklidním, oni se uklidní.  
Například Happy,  
ona běhá, běhá, běhá,  
snaží se mě najít.  
Pak si vedle mne stoupne  
a vidí, že něco dělám  
a když je unavená,

najde si nějaký pelíšek,  
jde do Bennyho postele,  
tak malé  
a schoulí se tam  
do malé kuličky.  
Mám fotku, mohu to dokázat.  
A pak příběhne také Benny,  
samozřejmě, je ale pozdě,  
protože ona je větší.  
Ona tedy vběhne do jeho  
postele a schoulí se tam  
a pak se Benny  
začne rozhlížet, rozhlížet  
a pak jde do velké postele.  
On je jen malý  
a je ve velké posteli.  
Taky mám fotografii,  
abych to dokázala.  
Takže ten největší  
jde do té nejmenší.  
I Boyo,  
německý ovčák,  
velice dlouhý, dlouhý  
a velký, i on je takový.  
Také si lehá do  
Bennyho postele,  
také se tam stočí do klubíčka.  
Také mám foto.  
Ale když nejste s nimi,  
tyto věci nevidíte.  
Mnoho dalších věcí,  
všechny vám nemohu říci.  
Je to v pořádku.  
Dobrá, už jsem vám  
to vyprávěla posledně.  
Nějaký breatharián  
nebo se někdo pokouší? Ne?  
Těžké? Ano.  
Brethariáni  
ovlivňují svět  
jiným způsobem,  
my ovlivňujeme svět  
jiným způsobem.  
Ano.  
Jezte tedy co vám chutná,  
ale ne moc,  
ne přehnaně moc.  
Jezte jen tak akorát,  
abyste se postarali o své tělo,  
ne příliš málo,

abyste nebyli unaveni nebo  
vyčerpaní, ale ne moc, ano?  
Já kdybych nejedla,  
cítila bych se velice lehce,  
jako bych létala na obláčku.  
Kdybych dnes jedla  
i jen jedno jídlo denně,  
cítila bych se unavená, těžká.  
Já bych nejraději nejedla, ale  
Nebe říká: „Ne, ne.“  
Samozřejmě,  
já vím, že je to ne, ne,  
ale stejně to zkouším.  
„Mohu? Mohu?“  
„Ne, ne, ne.“  
„Dobrá, dobrá, dobrá, dobrá.“  
Proto Mistři přicházejí  
dolů do tohoto světa.  
Kdyby mohli ovlivňovat  
lidstvo z Nebe,  
pak by nemuseli  
chodit dolů,  
aby s nimi trpěli,  
ale musí, kvůli spojení,  
karmickému spojení,  
genetickému spojení  
a spojení dáš-dostaneš.  
Tak je to.  
Když jsme tedy tady,  
také trpíme.  
Když to ale je kvůli mnohým  
lidem, pak to stojí za to.  
Miluji vás lidi.  
Vím, že se nevidíme dost  
často. Co mohu dělat?  
Milujeme Vás. Milujeme.  
Něco vám povím.  
Když chodím po zemi  
bosa, cítím lásku Země.  
Skutečně, můj Bože,  
Ona mě miluje!  
Nikdy předtím jsem to  
nevěděla. Necítila jsem to.  
Možná mě miluje stále,  
ale já jsem to nikdy necítila.  
Tentokrát jsem to cítila tak  
silně, že jsem skoro plakala.  
Tak jsem tam jen dala nohy,  
jen jsem si tam sedla  
a dala si nohy na zem

a užíval si toho pocitu lásky  
od Země.  
Zkuste to, jestli vás miluje.  
Vím, Ona vás miluje,  
ale jestli to budete cítit.  
Můj Bože!  
Je to jako velice jemná  
vlna tepla,  
elektrického proudu.  
Jen budete cítit takové  
...neumím to vysvětlit,  
nemohu vám to říct.  
Jen jsem to cítila  
a bylo to tak dojemné.  
Prostě tak, tak, tak dobré!  
Doufám, že cítíte to samé,  
protože je to tak příjemné.  
Bylo to tak hezké.  
Cítila jsem to tak silně,  
protože předtím jsem  
nechodila často bosa, ano.  
Teď se mi to zalíbilo.  
Snažte se být skromní,  
to už jsem vám říkala.  
Snažte se svým způsobem,  
najděte si svůj způsob.  
Dobrá, tak sbohem.  
Miluji vás.  
Milujeme Vás.  
Sladké sny.  
Děkuji vám.  
Sbohem.  
Dobrou noc.  
Dobrou noc, Mistryně.